

succulenta

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDS-BELGISCHE VERENIGING
VAN LIEFHEBBERS VAN CACTUSSEN EN ANDERE VETPLANTEN

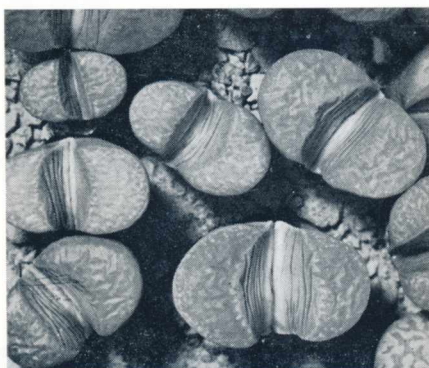

Lobivia draxleriana Rausch spec. nov.
Foto Rausch

50STE JAARGANG
NO. 10
OKTOBER 1971

Een nieuwe tabel voor het geslacht *Lithops* IV

B. K. BOOM

8a. *L. divergens* var. *divergens* Foto's: I.V.T. 8b. *L. divergens* var. *amethystina*

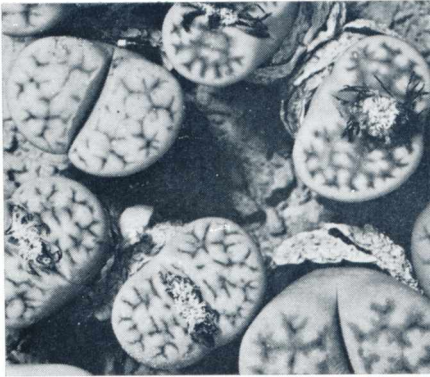
8. ***L. divergens*** L. Bol., spleet gapend; kleur lichamen grijsgroen of roodachtig, topvlakte met meestal gaaf venster, nooit bruin of rood getekend en nooit met punten; bloemen geel; van Rhijnsdorp.
var. ***divergens***, lichamen grijsgroen; topvlakte halvemaanvormig, doordat de binnenrand naar buiten is gebogen (fig. 8a). - var. ***amethystina*** de Boer, lichamen amethystkleurig; topvlakte lang-halfrond, doordat de binnenrand recht is (fig. 8b); deze is vaak in cultuur onder de naam *L. divergens*.
9. ***L. dorotheae*** Nel, gemakkelijk te herkennen aan de okerkleurige topvlakte, waarin donkergrijze, \pm bandvormige venstervertakkingen; bloemen geel; Klein Namaland.
10. ***L. elisae*** de Boer, spleet gapend en venster gereduceerd tot vrij smalle banden; kleur blauwachtig grijs; bloemen wit; Klein Namaland.
11. ***L. erniana*** Loesch & Tischer, topvlakte zonder venster, maar met groeven, waarin vertakte en meestal onderbroken bruine lijnen, die bij de variëteiten vaak vaag zijn; de uiterste vertakkingen eindigen in 3 lijntjes en lijken op kippopoten; bloemen wit; Groot Namaland.
var. ***erniana*** (*L. eberlanzii* Hort., niet Dinter & Schw.), topvlakte bruin-

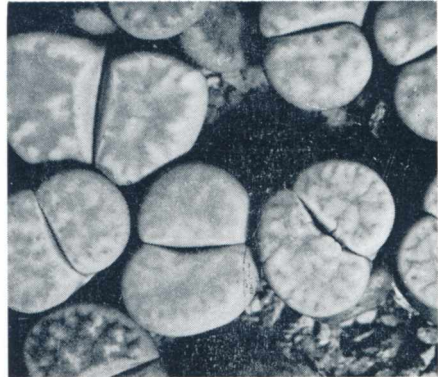
9. *L. dorotheae*

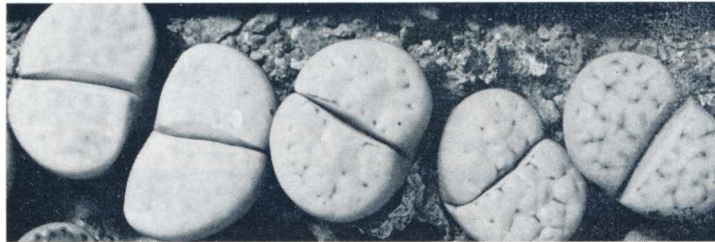
10. *L. elisae*

11a. *L. erniana* var. *erniana*

11b. *L. erniana* var. *witputzensis*

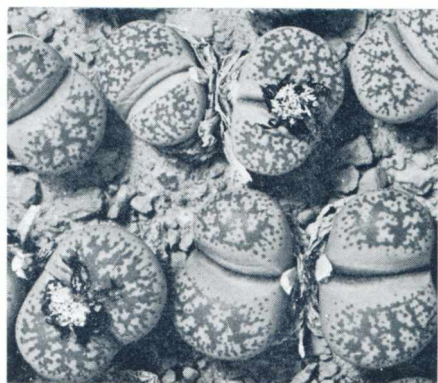
11c. *L. erniana* var. *aiaisensis*

achtig geel met een fijne, netvormige, donkerbruine tekening; lijkt wel wat op *L. karasmontana* var. *mickbergensis* (fig. 11a). - var. **witputzensis** de Boer, lichamen gemiddeld $1\frac{1}{2}$ maal zo groot als die van het type; topvlakte geelachtig grijs zonder of met een zeer licht blauwachtig grijze tekening; de kippepoot-achtige vertakkingen zijn meestal nog juist te zien (fig. 11b); lijkt op *L. karasmontana* var. *opalina*. - var. **aiaisensis** de Boer, als de voorgaande var. (waarvan hij soms moeilijk te onderscheiden is), maar topvlakte licht geelachtig tot blauwachtig grijs met smalle, ondiepe groeven, waarin \pm duidelijke donkere lijntjes; kippepoot-figuren soms duidelijk (fig. 11c).

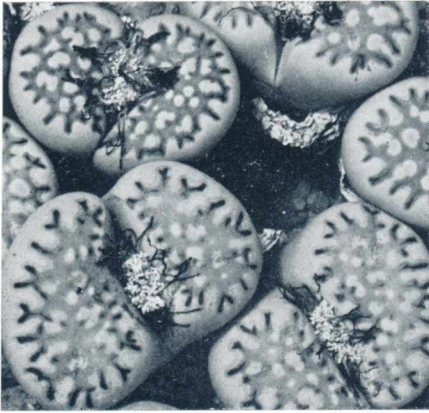
12. ***L. franciscii*** (Dinter & Schw.) N.E.Br., vrij variabele soort, waarvan het venster vertakt is en soms onduidelijk; bloemen geel; Groot Namaland. var. ***franciscii***, lichamen een grijze tot geelachtige grijze indruk gevend; venster nauwelijks aanwezig of bestaande uit een onregelmatig netwerk

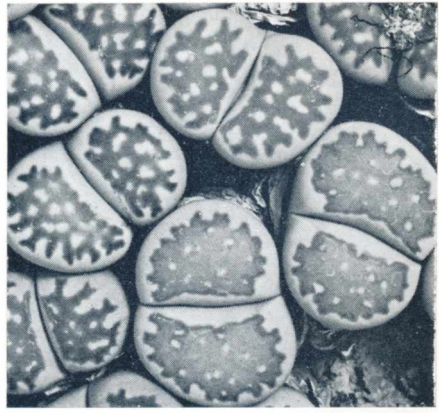
12a. *L. franciscii* var. *franciscii*

12b. *L. franciscii* var. *annae*

13a. *L. fulleri* var. *fulleri*

13b. *L. fulleri* var. *brunnea*

van vage, vrij smalle banden; doorschijnende punten klein, vaak onopvallend (fig. 12a). - var. **gesinae** (de Boer) Fearn (L.g. de Boer), lichamen een grijze tot bruinachtige indruk gevend; venster vuilgroen met schaarse gewei-achtige vertakkingen; doorschijnende punten talrijk, van dezelfde kleur als het venster of meer blauwachtig (fig. 12b). - var. **annae** (de Boer) Fearn (L.a. de Boer, *L. gesinae* var. a. (de Boer) de Boer & Boom), kleur als bij de vorige var.; venster donkerrose tot vuilbruin, met wazige blauw-groene stippen; gewei-vormige vertakkingen talrijk; doorschijnende punten schaars of afwezig (fig. 12c).

13. ***L. fulleri*** N.E.Br., vrij variabele soort; venster bandvormig vertakt, verschillend gekleurd maar wel meestal met rode lijnen er in; rand door de uiteinden van de banden als schelpachtig gekarteld; bloemen wit; Kenhardt.

var. **fulleri**, venster groen, paars of roodachtig (fig. 13a). - var. **brunnea** de Boer, venster bruinachtig, de uiteinden der vertakkingen kort, met weinig donkerbruine lijnen; eilanden kleiner doordat de banden breder zijn (fig. 13b). - var. **ochracea** de Boer, als de vorige var., doch venster okerkleurig en eilanden iets lichter (fig. 13c). - var. **kennedyi** de Boer, venster donker grijsbruin met kleine, lichter gekleurde eilanden; bruine lijnen vooral bij de randen (fig. 13d).

14. ***L. fulviceps*** (N.E.Br.) N.E.Br. gemakkelijk te herkennen aan de iets verheven en vrij grote doorschijnende punten; bloemen geel; Karasbergen.

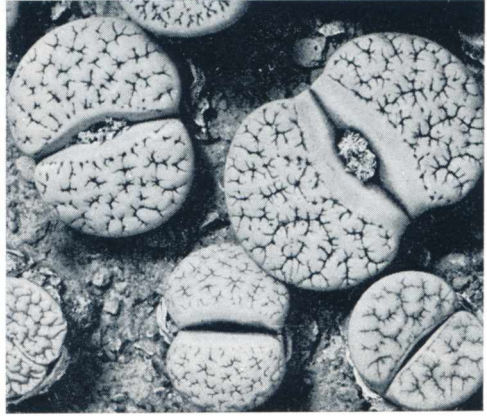
13c. *L. fulleri* var. *ochracea*

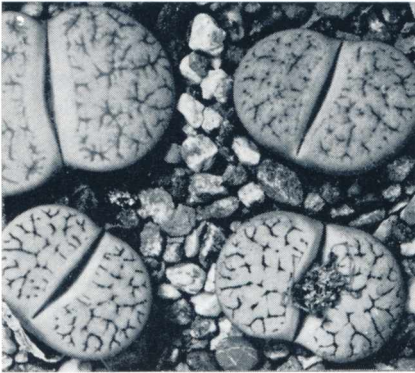
13d. *L. fulleri* var. *kennedyi*

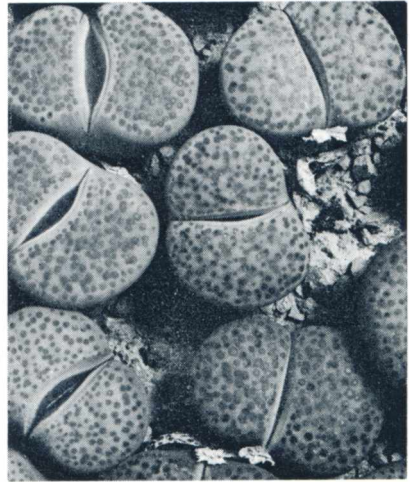
15. *L. glaudinae*

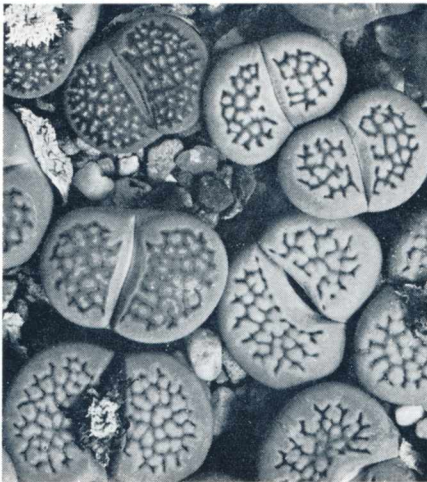
16b. *L. gracilidelineata* var. *waldronae*

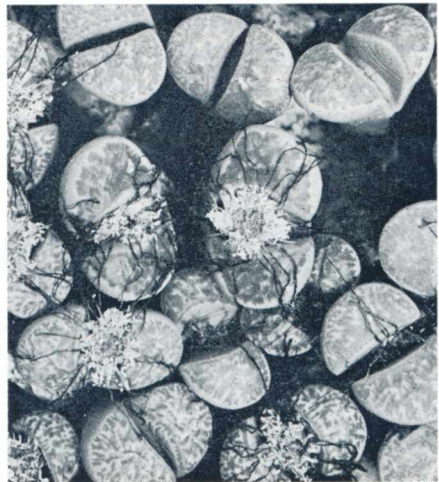
16a. *L. gracilidelineata* var. *gracilidelineata*

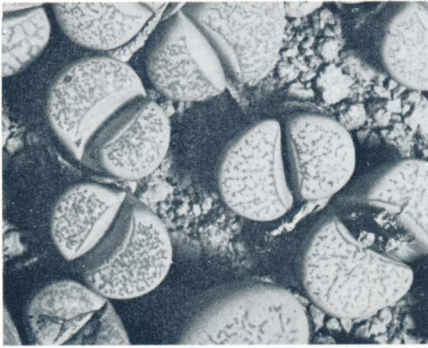
14. *L. fulviceps*

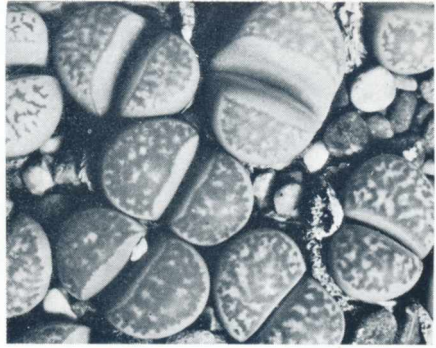
17. *L. hallii*

18. *L. helmutii*

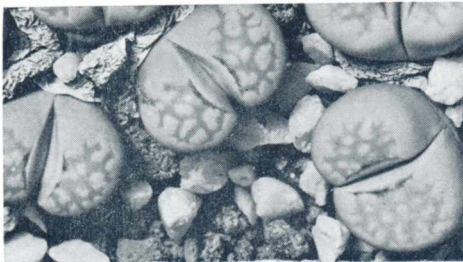

19a. *L. herrei* var. *herrei*

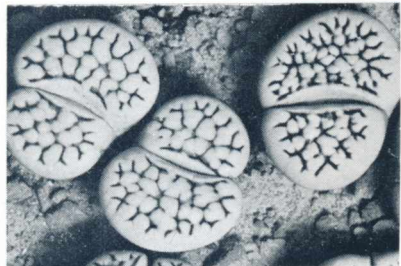

19b. *L. herrei* var. *geyeri*

15. ***L. glaudinae*** de Boer, dadelijk te herkennen aan de vrij grote glimmende punten, die vooral goed zichtbaar zijn, wanneer men de plant tegen het licht houdt: de lichamen maken een donkere indruk; bloemen geel; Griqualand.
16. ***L. gracilidelineata*** Dinter, topvlakte lichtgrijs met zeer smalle, donkerbruine lijnen; venster afwezig; bloemen geel; Damaraland.
var. ***gracilidelineata***, topvlakte glad of iets bobbelig; donkere lijnen van de spleet naar de buitenrand verlopend, vorkvormig vertakt, niet ingezonken (fig. 16a). - var. ***waldronae*** de Boer, topvlakte zeer bobbelig, meer geelachtig gekleurd; lijnen korter, onderbroken, dus niet van de spleet naar de buitenrand verlopend, ingezonken (fig. 16b).
17. ***L. hallii*** de Boer (*L. salicola* var. *reticulata* de Boer), topvlakte met een tekening bestaande uit een vrij fijn netwerk van in tamelijk diepe groeven verlopende rode of bruine lijnen; soms zijn de groeven vrij breed en vensterachtig samenvallend; bloemen wit; Prieska.
18. ***L. helmutii*** L. Bol., lichamen grijsgroen, met \pm gapende spleet en een topvlakte, die aan één kant hoger is (helt dus in de richting van de spleet); dit kenmerk is niet altijd even duidelijk, daarom verscheidene exemplaren bekijken; venster groot, met licht grijze spikkels en vele grillig gevormde, lichter gekleurde eilandjes; bloemen geel; Klein Namaland.
19. ***L. herrei*** L. Bol., een vrij variabele soort; lichamen grijsgroen met vrij groot venster, waarin talloze grijze eilanden; bloemen geel; Klein Namaland.
var. ***herrei***, topvlakte iets gewelfd; venster sterk vertakt, met veel eilanden (fig. 19a). - var. ***geyeri*** (Nel) de Boer & Boom (L.g. Nel, *L. herrei* var. *hillii* (L. Bol.) de Boer & Boom, *L. hillii* L. Bol.), topvlakte vrij sterk gewelfd; venster minder vertakt, met weinig tot tamelijk veel eilanden (fig. 19b); beide variëteiten zijn weinig verschillend van elkaar.

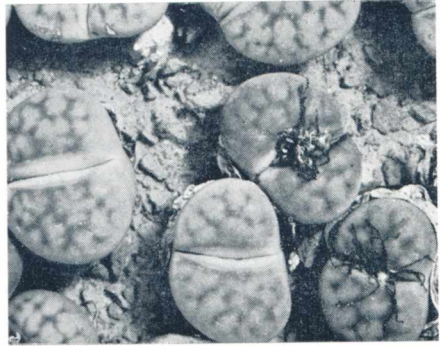
20a. *L. julii* var. *julii*

20b. *L. julii* var. *reticulata*

21a. *L. karasmontana* var. *karasmontana*

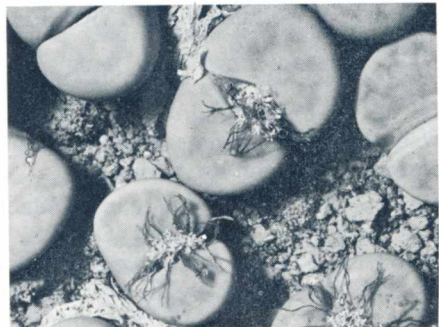

21b. *L. karasmontana* var. *summitatum*

20. **L. julii** (Dinter & Schw.) N.E.Br., direct te herkennen aan de zeer licht grijze kleur en het bruine lijntje dat meestal langs de spleet waar te nemen is; soms is dit lijntje onderbroken; bloemen wit; Warmbad.
 var. **julii** (var. *pallida* Tischer), tekening van dezelfde kleur als de niet gegroefde topvlakte, wel vaak iets donkerder; soms is een begin van een venster aanwezig (fig. 20a). - var. **reticulata** (Dinter & Schw.) Tischer (var. *littlewoodii* de Boer), topvlakte wit tot licht rose of licht blauwachtig rose, met een opvallende, donkere, netvormige tekening in diepe groeven (fig. 20b); soms zijn alleen de groeven aanwezig en ontbreekt de donkere tekening. - var. **rouxii** de Boer, als de vorige, doch de geelbruine tekening alleen langs de rand aanwezig.
21. **L. karasmontana** (Dinter & Schw.) N.E.Br., een variabele soort met gegroefde topvlakte zonder venster; bruine lijnen vertakt en onderbroken; uiterste vertakkingen enkelvoudig of in tweeën gevorkt; bloemen wit; lijkt op *L. erniana*, verschilt hoofdzakelijk door de uiterste vertakkingen, die bij *L. erniana* in drieën gevorkt zijn; Karasbergen.
 var. **karasmontana**, topvlakte verschillend van kleur, licht grijsachtig geel tot licht roodbruin (fig. 21a). - var. **summitatum** (Dinter) de Boer & Boom (L.s. Dinter), topvlakte roodachtig bruin met een ondiep netwerk van donkerbruine lijnen (fig. 21b). - var. **mickbergensis** (Dinter) de Boer & Boom (L.m. Dinter, *L. lateritia* Dinter, *L. jacobseniana* Schw.), topvlakte geelachtig rood met vrij fijne en duidelijke netvormige tekening, waarin donkerder, soms stervormig vertakte lijnen voorkomen (fig. 21c) - var. **opalina** (Dinter) de Boer & Boom (L.o. Dinter), topvlakte opaal- tot licht amethystkleurig, met wazige tekening (fig. 21d).

21c. *L. karasmontana* var. *mickbergensis*

21d. *L. karasmontana* var. *opalina*

(Wordt vervolgd).

Lithops

J. SNELLEMAN

In het juli-nummer van 'Succulenta' schrijft de heer Boom een belangwekkend artikel over Lithops, waarbij hij vermeldt, dat dit kind van Flora momenteel in een levende belangstelling staat bij succulentenminnend Nederland, te oordelen naar de bestellingen voor zaden.

Hij merkt daarbij op, dat het zaaien de nodige moeilijkheden schijnt op te leveren, gezien de soms zeer geringe resultaten. Welnu, ook mijn resultaten van vele malen zaaien gedurende mijn tienjarige liefhebberij zijn steeds meer dan bedroevend geweest. Van de vele soorten kwamen er altijd maar enkele op, en van die enkele soorten nog maar een paar zaden, die dan na kieming wegvielen ook. Als voedingsbodem heb ik al van alles geprobeerd, van zand tot verpakte potgrond. Totdat... enkele maanden geleden tijdens onze vergadering iemand een opmerking maakte over de platte schijven, die in de handel zijn, en na toevoeging van water opzwellen tot een sponsachtige kluit. Daarin zouden goede resultaten met cactuszaad bereikt zijn.

Hoewel ik het bestaan van deze schijven kende, was het niet bij mij opgekomen, deze ook eens voor succulenten te gebruiken. Meteen besloot ik het zaad, dat ik maar weer eens had aangeschaft aan deze kluiten toe te vertrouwen. Het resultaat was verbluffend. Vrijwel alle soorten kwamen dadelijk op, en van de meeste soorten ook alle zaden. Later kwamen van de achterblijvers ook nog enkele zaden op, zodat nu alle soorten vertegenwoordigd zijn. En groeien doen ze als nauwelijks voorstelbaar is. In enkele maanden als kleine erwten zo groot. Slechts één uitvaller heb ik moeten constateren, en dat vermoedelijk door een droge dag. Overigens houd ik ze flink vochtig, dat lijkt mij wel gewenst totdat ze volwassen zijn.

Ook zaad van een cactus, dat ik van één van mijn vrienden had gekregen, doet het wonderbaarlijk goed in de kluit.

Zij, die met mislukkingen te kampen hebben gehad, raad ik beslist aan deze methode te volgen.

Nog één opmerking: Na het zaaien heb ik er een dun laagje zand over gestrooid, om de zaadjes te bedekken. Maar geen alg, geen schimmel, geen uitval zoals voorheen, is mijn deel geworden.

Interessante gegevens van grondmonsters uit Zuid-Amerika

ERNST ZECHER

De hieronder vermelde analyse-gegevens zijn verkregen uit grondmonsters, welke door de heer Rausch en mij zijn verzameld tijdens onze Zuid-Amerika expeditie in 1970.

WERKWIJZE BIJ DE BEPALINGEN EN ANALYSES:

Bij de P_H -bepaling is een 0,1 M (molair) KCl-oplossing i.p.v. gedestilleerd water gebruikt (naast de gebruikelijke buffer-toevoeging), om een aantal storende effecten te vermijden.

De P_H -metingen zijn volgens de elektrische methode verkregen.

De elektrische weerstand Ohm/ml is bepaald aan het extract van 50 g grond + 100 ml gedestilleerd water.

De gehalten aan P_2O_5 en K_2O zijn als oplossing in lactaat bepaald volgens de methode van Riehm: 5 g grond + 250 ml lactaat-buffer gedurende 1½ uur schudden, waarna filtereren. Uit het filtraat wordt P_2O_5 colorimetrisch en K_2O vlamfotometrisch als concentratie gevonden.

Het magnesium-gehalte wordt volgens de methode van Schachtschnabel bepaald. Het gehalte aan sporen-elementen — oorspronkelijk in ppm ofwel mg per kg grond opgegeven — wordt hier voor de duidelijkheid, zoals voor de hoofd-elementen, in mg per 100 g grondmonsters genoteerd.

P = Peru

A = Argentinië

B = Boliviaë

	P _H (KC1)	Ohm/ml	gew. — %		Gehalte in mg per 100 g grondmonster aan:							
			CaCO ₃	Humus	totaal	sporen-elementen						
					N	P ₂ O ₅	K ₂ O	Mg	Fe	Mn	Zn	Cu
P 1	6,45	2208	0,0	9,39	5,7	42	30	41	52	26,5	3,2	0,6
P 2	6,2	4692	5,4	1,38	2,2	36	17	40	10	20,8	0,6	0,7
P 3	5,9	3036	0,0	1,84	1,8	23	12	36	44	29,5	0,9	0,4
P 5	7,0	6210	0,0	12,13	4,2	12	30	38	68	28,3	5,5	1,1
P 7	6,3	3174	0,0	6,38	5,8	14	17	37	59	30,6	6,8	0,5
P 8	7,0	4968	0,0	0,87	1,8	23	30	35	5	8,7	0,0	0,2
P 9	3,75	10488	0,0	5,59	3,4	16	12	34	47	14,5	0,15	0,2
P 10	5,4	9936	0,0	1,6	1,2	5	15	35	23	3,6	0,1	1,3
P 11	7,0	1145	0,0	0,0	1,4	49	15	33	16	5,7	0,1	0,3
A 1	6,6	19320	0,0	0,39	1,3	16	10	26	4	3,0	0,3	0,3
A 2	6,85	7314	0,0	0,73	1,2	16	20	28	7	6,6	0,4	0,4
A 3	7,2	1048	3,4	0,38	1,0	30	5	34	4	9,5	0,4	0,4
A 4	7,15	8000	0,0	0,57	1,1	30	22	26	3	9,2	0,5	0,5
B 1	5,2	11316	0,0	2,14	2,5	12	25	25	8	9,0	0,4	0,5
B 2	4,55	6348	0,0	2,42	4,0	8	17	27	6,5	11,4	0,4	0,5
B 4	6,4	1186	6,1	0,3	1,2	13	8	34	2	13,5	0,3	0,3

Uit de gevonden analyse-resultaten kunnen we het volgende opmerken:

1. De P_H of zuurgraad ligt vrijwel altijd in het zure gebied en overschrijdt het neutrale punt slechts zelden.
2. Het kalk-gehalte in de vorm van CaCO₃ (calciumcarbonaat) is in de regel nihil. De door anderen (bv. in boeken en publikaties) geadviseerde kalktoevoegingen aan kactus-aarde moet daarom worden afgeraden.

Noot van de redactie:

- a. De weerstand in Ohm/ml (ook wel abusievelijk soms aangeduid als: elektrische geleiding of geleidbaarheid) is géén functie van de P_H. Daartussen bestaat geen verband. Vergelijkt u de voorbeelden P 5 en P 8 (zelfde P_H) en P 5 en B 2 (ongeveer dezelfde weerstand/ml) maar. U kunt dus géén zuurgraad bepalen met behulp van een geleidbaarheids-cel of door het meten van een potentiaalverschil tussen twee steek-electroden. Hoe betreurenswaardig dat ook is.
- b. Opvallend zijn de gevonden hoge gehalten van de beide sporen-elementen ijzer (Fe) en mangaan (Mn) in de onderzochte grondmonsters. In deze hoeveelheden mogen ze in feite als hoofdelementen worden opgevat. Daarnaast is het hoge magnesium-gehalte (Mg) opmerkelijk. Bij de samenstelling van cactusgrond en -mest moet men daar beslist in het vervolg méér rekening mee houden.

Plant-type op de plaats van monsternamen (zie tabel)

P 1	Rotsformatie op 2500-2800 m langs de weg tussen Lima en Oroya, boven de plaats Matucana.	MATUCANA haynei
P 2	Andere rotsformatie, langs dezelfde weg.	ESPOSTOA melanostele
P 3	Het uitgesproken droge dal van Rio Huaura op 1000-1200 m (het Churin-dal) op ca. 80-90 km ten noorden van Lima, met een dichte cactus-vegetatie.	ESPOSTOA melanostele MELOCACTUS peruvianus HAAGEOCEREUS-soorten MILA-soorten BORZICACTUS tessellatus ARMATOCEREUS churinensis

P 5	Hetzelfde dal als P 3, doch op 3200-3500 m en aanmerkelijk vochtiger en koeler dan op 1200 m, het begin van de Puna-hoogvlakte.	TEPHROCACTUS lagopus
LOBIVIA oyonica
P 7	Het hoofd-verbredingsgebied en type-standplaats van Oroya's op 4000 m, gelegen tussen La Oroya en Tarma.	OROYA in verschillende
formae en variëteiten
TEPHROCACTUS floccosus
P 8	Droog bekken op 2800 m nabij Ayacocho in het dal van Rio Mantaro.	MORAWETZIA doelziana
AZUROCEREUS hertlingianus
P 9	Uitgesproken hoogvlakte op 4450 m bij Marcusani in Oost-Peru, Departement Puno in de Oost-Cordillera.	TEPHROCACTUS rauhii
TEPHROCACTUS no. 428
P 10	Op 3500 m bij Arequipa, overwegend bestaand uit vulkaan-as, afkomstig van de vulkaan Misti.	LOBIVIA mistiensis
P 11	Uitgesproken kust-woestijntype 10 m boven zee-niveau, met zeer weinig neerslag, bij Atico aan de Stille Oceaan, 700 km ten Zuiden van Lima.	HAAGEOCEREUS decumbens
ISLAYA-soorten
A 1	Uitgesproken hoogvlakte-landschap van de Altiplano op de grens van Bolivia en Argentinië op 3500 m bij La Quiaca.	PARODIA maassii
LOBIVIA pugionacantha
LOBIVIA longispina
TEPHROCACTUS subterraneus
en andere
A 2	Altiplano op 4000 m ten Westen van Abra Pampa in het grensgebied van Chili en Argentinië.	MEDIOLOBIVIA einsteinii
A 3	Alluviaal terras (bestaande uit aangeslibde grond) op 3000 m in de Quebrada de Huma-huaca, tussen Tilcara en Huacalera.	LOBIVIA rubescens
A 4	Op 350 m (Salinas Grande) bij Milagro in de provincie La Rioja.	GYMNOCALYCIUM asterium
TEPHROCACTUS papyracanthus
B 1	Op 3800-4000 m in Eucalyptos tussen La Paz en Oruro.	LOBIVIA pentlandii (talrijk
voorkomend in alle kleuren
B 2	Type-standplaats op 2800 m bij Colomi, ten Oosten van Cochabamba.	LOBIVIA pseudocinnabarina
B 4	Langs de weg naar Culpina bij Cinti-dal tussen Camargo en San Pedro in Zuid-Bolivië.	LOBIVIA lateritia
PARODIA rosealba

Uit de hierboven getoonde grondmonsters moet en kan men geen ideaal grondmengsel samenstellen, veel meer wordt een inzicht gegeven in de verhoudingen op de vindplaatsen in Zuid-Amerika. Hier in Europa kunnen wij dergelijke grondmengsels beslist niet samenstellen, in onze verzamelingen moeten de planten immers groeien en niet verhongeren.

Engerthstrasse 238/20/2

A-1020 WIEN,

Austria.

Vertaler, c.q. bewerker P. H. Pasman.

Oktober - allerlei

Het doet ons genoegen te kunnen mededelen, dat de heer P. K. Lensselink uit Goor van nu af aan voor een jaar in deze rubriek de behandeling van de cactussen zal verzorgen. Hij heeft een zeer grote kwekerservaring en heeft met betrekkelijk eenvoudige middelen een zeer fraaie verzameling opgebouwd. Vragen of opmerkingen over zijn adviezen moeten aan de redacteur worden gezonden, die voor verdere doorzending zal zorgdragen. Allereerst dus de heer Lensselink aan het woord.

Nu september weer voorbij is begint voor de meeste van onze cactussen de grote rustperiode. Vanzelfsprekend moet u de planten reeds nu aan de droge kant houden. Mocht u dit niet gedaan hebben dan wordt het de hoogste tijd. Staan de potten in de platte bak ingegraven en kunnen ze nog niet naar binnen, dan moet u ze er uit halen en boven op de grond zetten, zodat de wortelkluiten kunnen drogen en de eventuele groei stagneert. Tevens kunt u dan de planten en de potten controleren op de aanwezigheid van slakken en ander ongedierte. Eventueel aanwezig mos moet verwijderd worden om te voorkomen dat rond de wortelhals te veel vocht blijft. De meeste rotting ontstaat namelijk rond de wortelhals van de plant. De goed afgeharde en op genoemde manier behandelde planten kunnen dan meestal tot ongeveer half november in de platte bak of de onverwarmde kas blijven. Wel is het verstandig om voldoende dekmateriaal in gereedheid te hebben in de vorm van rietmatten, die in geval van onverwachte koude vóór half november ter afdekking van de platte bak of de nog koude kas gebruikt kunnen worden. In de kas kunt u in een dergelijk geval ook gebruik maken van enige lagen krantenpapier over de planten. Sluiten de raamlijsten van de eenruiters op de platte bak niet goed of is het dak van de kas niet geheel waterdicht dan kan men het geheel met een plastic folie afdekken. Dit is tegenwoordig zeer goedkoop, n.l., ongeveer 80 cent per strekkende meter bij een breedte van 6 meter. Indien u een dergelijk folie goed aanbrengt in de kas, namelijk ongeveer 10 cm onder het glas, dan geeft dit bovendien een prima isolering, waardoor het warmteverlies veel minder wordt. Volgens ervaring scheelt dit ongeveer 5°C. De kosten van deze folie zijn dan gauw terug verdiend. Voor de platte bak kan men de folie het best op panlatten spannen, opdat ze dan voor het luchten gemakkelijk verwijderd kunnen worden. Zorg er echter voor, dat deze bespannen vierkanten ongeveer anderhalf maal zo breed zijn als de ramen, zodat dan de ruimten tussen de eenruiters ook goed afgedekt zijn. Dezer dagen kwam mij een Belgische publicatie onder ogen, waarin gezegd werd dat PVC (polyvinylchloride) een vroegere groei geeft dan het iets goedkopere PE (polyethyleen). Heeft dit ook betrekking op onze cactussen? Wie kan hierover inlichtingen verschaffen?

Tot zover de heer Lensselink. Vooral voor de beginners is het raadzaam de raadgevingen voor oktober van de jaargang 1970 nog eens na te gaan.

In tegenstelling tot de cactussen is een groot deel van de vetplanten nog aan de groei. Voor geslachten als *Othonna* en *Mitrophyllum* is dit zelfs een van de belangrijkste maanden. Ook de meeste Conophyten groeien nu volop, evenals een deel van de Lithops. Als u volwassen exemplaren van *L. optica* fo. *rubra* bezit kunt u deze enkele uren per dag bijverlichting geven. Zonder kunstlicht is het n.l. erg moeilijk deze laatbloeiende planten in bloei te krijgen.

Zoals de vorige maand reeds vermeld is de eerste helft van oktober de meest geschikte tijd voor het zaaien van Conophyten.

Het is verstandig deze maand ook op koele dagen nog te luchten maar alleen overdag. We moeten voorzichtig zijn met water geven en zorgen dat de planten in ieder geval 's avonds weer droog zijn. Alles droogt nu immers minder snel op en prachtig nazomerweer kan plotseling omslaan in guur herfstweer.

Tenslotte dient u er rekening mee te houden dat de meeste vetplanten 's winters niet geheel rusten, zodat u ze niet — zoals vele cactussen — donker kunt overwinteren. Wij hebben dit jaar voor ons land een ideale zomer gehad en het is waarschijnlijk dat dit van invloed kan zijn op de bloei volgend

jaar. Wij schrijven 'waarschijnlijk' omdat ons hieromtrent weinig gegevens ter beschikking staan. Het zou daarom interessant zijn hierover het volgend voorjaar notities te maken en ons hieromtrent ten behoeve van ons blad mededelingen te doen.

De heer H. van Beek, Botenmakersstraat 89, Zaandam, schrijft ons het volgende:

In het julinumnummer van Succulenta schrijft de heer Noltee in 'Een zomers alternatief voor de kas' over het 's zomers buiten kweken van onze planten in de platte bak, al of niet op poten. Hij vertelt te vermoeden dat cactussen het met deze kweekwijze ook goed zullen doen.

Dit vermoeden kan ik bevestigen: al vele jaren zet ik een deel van mijn cactussen en vetplanten 's zomers buiten en ook de eersten doen het bijzonder goed. Nu zet ik ze niet in een bak maar plant ze zonder pot gewoon in de grond. Ieder voorjaar spit ik het stukje tuin waar ze staan om en werk er wat tuinaarde en een beetje kompost door. In mei gaan de planten daar dan in en blijven er tot ik in oktober tijd en gelegenheid heb ze weer in de kas onder te brengen. Aan cactussen heb ik o.a. buiten staan Mammillaria's, Opuntia's, Echinopsissen, Haageocerei, Espostoa's, Oreocerei, Gleistocactussen. Zij groeien goed, gedrongen, zij het niet zo snel als in de kas, krijgen een fraaie kleur en bloeien ook. Van ongedierte heb ik geen last; vroeger wel van slakken; 'slakkendood' was toen afdoende. Maar geen spint, wolluis enz. Sommige planten groeien wel eens minder goed, dan bleek een deel van het wortelgestel aangetast door wortelluis maar vaak bleek zich dan een nieuwe portie wortels te hebben ontwikkeld die daar (nog) vrij van was. Gieten geen probleem; het grondwater zit hier trouwens maar twee steek diep dus uitdrogen doen ze niet. Ook bij natte, sombere zomers geen last van weggrotten. Ik had zelfs Stapelia's en Caralluma's dagen lang met de voeten in het water zonder nadelige gevolgen en de kleur werd even mooi buiten als die van de adromischus van de heer Noltee. Dit om even een uitstapje naar de 'andere succulenten' te maken.

Tot slot: een ruim twee meter hoge Cereus jamacaru bloeit al jaren achtereen: staat 's winters met kluit zonder pot in een hoek in de kas. De wortelkluit krijgt op warme dagen als de temperatuur in de kas oploopt zoveel water dat hij niet geheel uitdroogt. Dit jaar maakte hij in deze toestand al een eerste knop die door of na het planten in de tuin afviel. Daarna in juli zes bloemen en nu (augustus) komt er een derde generatie van drie stuks achteraan. Een Euphorbia sp. uit Tanzania bereikte zo ook een hoogte van meer dan twee meter, bloeit niet, maar daarvoor zal hij nog wel een paar meter hoger moeten worden en waar laat je hem dan 's winters. (Daar zit ik toch weer bij de 'andere succulenten'!).

Dus: de heer Noltee heeft volkomen gelijk, ook wat de cactussen betreft: probeert u het ook maar eens!

Tot zover de heer van Beek.

Wij menen toch met alle eerbied voor de bovengenoemde ervaringen een waarschuwend vinger te moeten opsteken. Vele cactussen en ook vetplanten staan zelfs in ons klimaat zomer en winter buiten, zonder daarvan noemenswaardige schade te ondervinden. Echter de meeste cactussen en ook vetplanten verdragen dit niet, ook niet gedurende de groeiperiode van het voorjaar tot in de herfst. Daarom is in het algemeen een platte bak cultuur aan te raden, omdat men dan de koude en het vocht enigermate in de hand heeft.

Tenslotte moet ons nog iets van het hart. Met uitzondering van slechts enkelen, komen er veel te weinig bijdragen voor ons tijdschrift binnen. En die bijdragen zijn dan vrijwel altijd zonder foto's. Nu is een liefhebberstijdschrift als het onze zonder illustraties maar een saai en vervelend iets. Tegenwoordig fotografeert vrijwel iedereen en het moet voor een serieuze liefhebber toch niet zo moeilijk zijn van zijn planten goede zwart-wit foto's te maken. Daarom is ons dringend verzoek om zo enigszins mogelijk bijdragen in te zenden vergezeld van goede scherpe zwart-wit foto's.

Blijkens het in dit nummer voorkomend jaarverslag is er wel altijd kritiek op ons maandblad, maar om in plaats van kritiek zelf eens een behoorlijk artikel in te zenden, dat schijnt niet mogelijk te zijn. Een beetje bitter einde deze keer, maar de voorraad kopy is dan ook praktisch uitgeput.

Lobivia draxleriana Rausch spec nov

W. RAUSCH

Simplex, ad 60 mm alta et ad 140 mm diametens, glauca, plerumque radice rapiformi; **costis** ad 25, in gibberes ca. 15 mm longos dissolutis; **areolis** ovalibus, 5-7 mm longis, albo-tomentosis, postea glabrescentibus; **aculeis marginalibus** 9-12, 8-15 mm longis, divaricatis et ad corpus subarcuatis, albidis brunneo-acuminatis; **aculeis centralibus** 2-5, 20-30 mm longis, superiore verticem superante et postea paluto, subarcuatis, rubris nigro acuminatis et postea canescentibus; **aculeis omnibus subulatis** basi incrassatis. **Floribus** ca. 75 mm longis et 65 mm diametentibus; **ovario et receptaculo** viridi squamis viridibus et pilis albis ad fuscis tecto; **phyllis perigonii exterioribus** longe-lanceolatis, viridibus roseo - marginatis; **phyllis perigonii interioribus** spathulatis, rotundis et serratis, rubris subcaeruleo - nitidis; hymene violaceo - roseo, fauce violacea, ca 15 mm angustissima deinde cyathi modo ampliata; **filamentis** exterioribus rubris, interioribus violaceis, ca. 12 mm supra ovarium orientibus; antheris subfuscis; **stylo** brevissimo, ca. 6 mm cum receptaculo connato, viridi; **stigmatibus** (6-8) viridibus; **fructu** globoso, ca. 15 mm diametente; sufflavo - viridi; **seminibus** globoso-doliiformibus, ca. 1,5 mm longis et 1 mm diametentibus, testa fusca-nigra verruculosa et hilo basali.

Patria: Bolivia, secundum viam ab Aiquile ad Mizque, 2500 m alt.

Typus Rausch 279 in Herbario W.

Plant enkel, tot 60 mm hoog en tot 140 mm diam., blauw-grijs-groen, meestal met een penwortel.

Ribben tot 25, verdeeld in ca 15 mm lange knobbels.

Areolen ovaal, 5-7 mm lang, met wit vilt, later kaal.

Randdorens 9-12, lang 8-15 mm, gespreid staand en iets naar het lichaam gebogen, witachtig met bruine punt; **middendorens** 2-5, lang 20-30 mm, de bovenste over de top heen reikend en later afstaand, iets gebogen, rood met zwarte punt, later vergrijzend, alle dorens priemvormig met verdikte voet.

Bloem ca 75 mm lang en 65 mm diam.; vruchtbeginsel en bloembuis groen met groene schubben en witte tot bruine haren; buitenste bloembladeren langwerpig lancetvormig, groen met rose rand; binnenste bloembladeren spatelvormig, rond en gezaagde rand, rood met blauwachtige weerschijs; hymen violetrose; keel violet, de onderste 5 mm zeer nauw en dan zich bekervormig verwijdend; de buitenste meeldraden rood, de binnenste violet, ca 12 mm boven het vruchtbeginsel vrijkomend; helmknopjes bruinachtig; stijl zeer kort, ca 6 mm met de bloembuis vergroeid, groen; stempels 6-8, groen.

Vrucht kogelig, ca 15 mm diam., groen tot bruin met rose schubben en grijswitte wol.

Lobivia draxleriana Rausch spec. nov.

Foto: Rausch

Zaad kogelig-tonvormig, 1,5 mm lang en 1 mm diam., testa bruinzwart mat, met fijne wratjes en basaal hilum.

Vindplaats: bij Aiquile, Bolivië, op 2500 m hoogte.

Type Rausch 279 in herbarium W.

Deze soort is verwant met *Lobivia cinnabarina* (Hook.) Br. en R., maar verschilt er van door de blauwachtige epidermis, de in de top steeds aanwezige rode middendorens, de blauwachtige weerschijn in de bloemkleur, de bruinrode helmknopjes en de grotere zaden.

Ik noem deze mooie uniforme vormengroep naar de Oostenrijkse verzamelaar van cactussen Paul Draxler, die mijn onderzoekingen en studies steeds krachtig ondersteunde.

Succulenten en de grond

J. A. Janse.

Al sinds het begin van de cactuscultuur hebben vele schrijvers zich met het probleem van de grond bezig gehouden. Niet al dat werk was gebaseerd op eigen proefnemingen; dat wat Förster schrijft in zijn 'Handbuch der Cacteenkunde' (1846) wordt bijna letterlijk vertaald door J. J. Krok in zijn Kleine cactusboekje van 1854 en komt er op neer, dat de grondsoorten die de natuurlijke voedingsbodem voor de cactussen in hun vaderland zijn, niet zonder meer in ons klimaat nagebootst kunnen worden. Förster wijt dat hoofdzakelijk aan de snelle vertering van afgestorven delen van planten en dieren, die onder de tropische klimaatsomstandigheden meer voedingsstoffen aan de aarde zouden toe voegen dan bij ons het geval is.

Ook een andere schrijver, een zekere Mittler heeft zich met de problemen

van het kweken ernstig beziggehouden. Mittler gaf in 1844 zijn klassiek geworden 'Taschenbuch für cactusliebhaber' uit en Förster citeert hem herhaaldelijk. Helaas is dit werkje zo zeldzaam dat men het tevergeefs zoekt. Mittler deed o.a. met ingevoerde aarde uit het vaderland der cactussen proeven en verkreeg ook veel ervaring met allerlei soorten van bemesting. Hij deed zelfs proeven met 'verse' mest en merkte dat dit in bepaalde gevallen tegen iedere verwachting in, gunstige resultaten afwierp. 'Ik had veel succes met soorten, die van nature een uitgebreid wortelgestel ontwikkelen.' Zowel met schapenmest als met koemest en guano had hij veel succes. Als gevolg van zijn bemesting, zo schrijft hij, 'trad zonder onderscheid de krachtigste groei op; vele planten bloeiden ongewoon overvloedig'.

Wij kunnen natuurlijk niet beoordelen hoe zijn proeven werden uitgevoerd, maar het illustreert wel, dat er geen vaststaande feiten zijn en dat kweken vaak meer een kwestie van intuïtie lijkt dan van theoretische kennis. Toch is het noodzakelijk de achtergrond van het goed kweken te weten te komen. Ook in onze tijd ontbreekt 't niet aan recepten voor grond en bemesting. Marsden, om een van de recente schrijvers te noemen, geeft een hele scala van grondmengsels in zijn boekje 'Grow cacti' (1955), waarbij hij als basismengsel uitgaat van 2 delen 'goede tuingrond' of 'loam' (een leemachtige grondsoort), 1 deel bladaarde en 1 deel scherp zand.

Die 'goede tuingrond' is natuurlijk al een tamelijk wankel begrip en kan plaatselijk zeer grote verschillen vertonen.

Daarnaast komt hij tot verschillende variaties op dit thema en maakt bijv. een grondmengsel voor epiphyten, waarbij hij goed verrotte mest en houtskool toevoegt aan het standaardmengsel.

Zijn eindresultaat bestaat uit niet minder dan 25 verschillende mengsels. In veel cactusboeken valt te lezen, dat men in het bijzonder op moet passen voor wat als het 'verzuren' van de grond wordt aangeduid. Uit proeven die al in 1934 in Joegoslavië werden gedaan kwam de onderzoekster Zora Klas tot de verrassende ontdekking dat vele cactussen aan een kalkarm grondmengsel de voorkeur geven. Men kweekte daartoe cactussen op voedingsoplossingen. Het bleek dat in een neutrale voedingsoplossing (pH.=7) de planten nauwelijks meer doorgroeiden en bij een basische reactie (pH=8.5) stilstonden in groei, terwijl de plantjes bij een pH van 4.5 in 5 maanden een groei-toename vertoonden van 141.9%. Dit wordt alles zeer duidelijk aangetoond in het voortreffelijke boek van Buxbaum, 'Kakteen-pflege, biologisch richtig' (1959), een ernstige poging het leven van de cactussen wetenschappelijk te benaderen. Sinds wij nu cactussen niet alleen in poreuze potten maar ook in conservenblikken kweken, zijn wij wel min of meer aan de oude overlevering ontgroeid.

Een ieder die het Duits machtig is, kan het werk van Buxbaum dan ook warm worden aanbevolen.

Het is verbazingwekkend hoeveel aanpassingsvermogen de cactussen weten op te brengen in de omstandigheden, waaronder wij ze in onze kas kweken; uit klimaten stammend die toch vrij grote verschillen in neerslag vertonen groeien en bloeien zij weelderig.

Het is natuurlijk niet mogelijk in onze kas de klimaatsomstandigheden volledig na te bootsen, zo wij al deze tot in de finesses kennen.

Dr. Otto Stocker, een onderzoeker aan de Technische Hochschule te Darmstadt heeft over dit onderwerp een zeer lezenswaardig boekje geschreven¹⁾.

¹⁾ O. Stocker, Grundlagen einer naturgemässen Gewächshauskultur (1949), E. Ulmer, Stuttgart.

Hij maakt hierin onderscheid tussen een 'natuurlijk' en een 'met de natuur overeenstemmend' (naturgemäss) milieu. Hij wijst er op, dat bijvoorbeeld de korte en lange dag die zo belangrijk blijken voor de bloemvorming van vele planten, (het bestaan dus van een waak- en slaaperiode), slechts nabootst kunnen worden door verduisteringsinrichtingen tot verkorting, of door langere verlichting tot verlenging van deze waakperiode. In een verzameling kan dit niet zo maar worden toegepast. Wel is dit gerealiseerd in culturen van één soort, bijvoorbeeld Kalanchoë die wij nu door kunstmatige wijziging van de periodieke lichttoevoer op andere tijdstippen dan normaal in bloei zien.

Wat hier opgemerkt wordt t.a. van licht geldt natuurlijk evenzeer voor de eigenschappen van het substraat waarin wij kweken.

Uit de proefnemingen blijkt dat de zuurgraad een belangrijke factor is, zo belangrijk zelfs, dat bij een te hoge pH. de groei geheel stopt en de plant zelfs kan afsterven.

Juist in de laatste nummers van 'Succulenta' is al een en ander medege-deeld over eenvoudige methoden een grondmengsel een bepaalde pH. te geven.²⁾

²⁾ Pasman, l.c. p. 147 (Jg. 50).

Een reis met Friedrich Ritter langs de kustgebieden van Chili en Peru (XII)

De weg voerde ons nu naar het Chilisalpetergebied vooral rond Maria Elena. Het vroegere individuele kleinbedrijf bij salpeterwinning is niet meer lonend, zodat zich slechts enkele grote bedrijven staande kunnen houden. Wij trokken door een gebied dat door bulldozers omgewoeld was bij deze winning en wat veel had van een door zware bombardementen doorploegd terrein. Verder naar het noorden lagen de salpeterlagen als witte sneeuw aan de oppervlakte, zo voor het opscheppen. Des te dichter wij bij Arica kwamen des te troostelozter werd de woestijn. Vrij dicht bij op een bergtop groeide *Tillandsia werdermanniana*, die ik op verzoek van Prof Rauh uit Heidelberg wilde verzamelen. De planten lagen als verdroogd gras, ja als hooi, op de gloeiend hete lichtgele grond, niet één levende plant vonden we, terwijl Ritter toch voor ruim 10 jaren daar nog goede planten gezien had. Het schijnt alsof in het noorden van Chili en in het zuiden van Peru de natuur steeds droger wordt.

We lieten dus Iquique met *Pyrrhocactus floribundus* (Ritter's vroegere *P. iquiquensis*) als het zuidelijkst voorkomende punt waar *Haageocereus decumbens* voorkomt, liggen.

In Arica bezochten we enige vrienden die Ritter destijds in deze woonplaats gemaakt had. Voorts moesten we kisten kopen om van hier mijn verzamelde planten per schip naar Holland te verschepen. Eenvoudig was dit niet, verre van dat, maar ten slotte kwam dit voor elkaar. Veel moeilijker was het voor Ritter om een vergunning te krijgen om met zijn auto de grens naar Peru over te komen. Na een week bleek dit eigenlijk onmogelijk, totdat een vriend, de heer Nevermann, adviseerde lid te worden van de Chileense Automobiël Club, en zie in een uur tijd was alles rond en voor een redelijk bedrag.

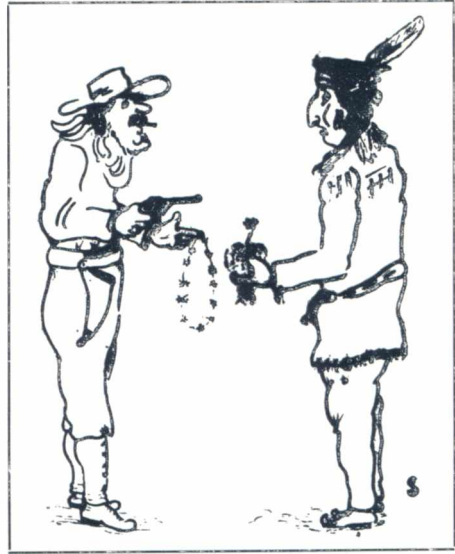
(wordt vervolgd)

"Ruilen zonder huilen"

Gaat weer draaien

Het is de bedoeling, dat medio febr. '72 de nieuwe lijst met aanbiedingen en vragen weer uitkomt. Mogen wij vooral de oude deelnemers verzoe-ken, hun overtollige planten tijdig op te geven. Door uw medewer-king werd R.z.H. vorige jaren een groot succes. Vorig jaar kreeg u allen een persoonlijk verzoek per brief, doch dit jaar willen wij het met deze oproep proberen. Helpt U mee? Bij voorbaat dank.

Contact adres O. v. Soldt,
Middelburgsestr. 35,
Scheveningen, tel. 070-550423

In verband met een vrij ingrijpende portoverhoging per 1 november a.s. gelden van die datum af de volgende prijzen:

verzamelband voor één jaargang	f 6,85
steekspeld met Succulenta-embleem	f 1,60
broche met Succulenta-embleem	f 1,60
wat betekent die naam (Korevaar)	f 4,—

te bestellen door storting van het betreffende bedrag op gironummer 2040053 t.n.v. F. J. van Leeuwen, 2de Maasveldstraat 8, Venlo-Blerick.

Notulen van de algemene ledenvergadering gehouden te Dordrecht op zaterdag 15 mei 1971

1. Na een welkomstwoord namens de afdeling Dordrecht door de Heer Noltee, opent de vice-voorzitter, de Heer Bravenboer, om 2 uur de vergadering. Hij spreekt er zijn spijt over uit, dat zo weinig H.B.-leden aanwezig zijn. De Heren Blaauw en de Gast zijn verhinderd, de Heer Bui-ning reist door Europa met zijn vriend, de Heer Horst, terwijl de Heer Bommeljé net uit het ziekenhuis is gekomen.
2. De notulen van de vorige algemene vergadering worden, met dank aan de samenstelster, zonder opmerking aangenomen.
3. Uit het jaarverslag 1970, voorgelezen door de algemeen secretaresse, blijkt, dat in dat jaar het aantal leden niet is toegenomen tengevolge van het afschrijven van veel wanbetalers.
4. De Heer Hellendoorn geeft een kort verslag over de financiële toestand. De kascommissie heeft alles accoord bevonden en stelt voor de algemeen penningmeester te déchargeren. Met dit voorstel stemt de verga-dering in.

5. In de cijfers van de begroting 1971 moet een kleine wijziging komen, n.l.: de verkoop banden vervalt en de opbrengst van het clichéfonds wordt met hetzelfde bedrag verhoogd. Het totaalbeeld ondergaat hierdoor geen wijziging. De begroting wordt met algemene stemmen aanvaard.
6. Een kort jaarverslag van de bibliothecaris, de Heer Magnin, toont aan, dat er in 1970 geen nieuwe boeken t.b.v. de bibliotheek zijn aangeschaft. Er werden 120 aanvragen om lectuur ingediend, de meeste in de wintermaanden.
Besloten wordt, dat op de achterpagina van 'Succulenta' duidelijk zal worden aangegeven, dat men de catalogus bij de Heer Magnin kan aanvragen.
7. Voorgesteld wordt wat regelmatigere artikelen te schrijven over het Succulentarium en er wat meer propaganda voor te maken.
De Heer Bravenboer zal de vragen over het Succulentarium in de Succulentarium-commissie bespreken.
Hierna overhandigt de vice-voorzitter de Heer Ruysch een enveloppe met inhoud als dank voor het vele werk t.b.v. het clichéfonds verricht.
8. De Heer Hellendoorn wordt dank gebracht voor zijn vele werk als penningmeester. Hierna wordt de Heer Link bij acclamatie tot diens opvolger gekozen.
9. De aftredende H.B.-leden worden allen unaniem herkozen. De nieuwe H.B.-leden worden met algemene stemmen aanvaard.
10. De kascommissie wordt dank gebracht voor de werkzaamheden. De afdeling Utrecht zal volgend jaar de kascontrole verzorgen.
11. De Statuten en Huishoudelijk Reglement zullen worden gedrukt en op aanvraag, tegen betaling, worden toegezonden.
12. Het voorstel van de afdeling Zuid-Limburg, om zelf behalve de afdelingscontributie ook de algemene contributie te mogen innen, vindt weinig instemming. De Heer Link meent, dat het lid verantwoordelijk blijft indien de afdelingspenningmeester niet afdraagt en in dat geval ook geen tijdschrift zal ontvangen.
Accept-girokaarten blijken voor onze vereniging nog niet mogelijk te zijn.
De aanmaning tot betaling als losse kaart in het maandblad kost te veel en is derhalve niet verantwoord. Eerst contributie betalen en dan pas het maandblad ontvangen is niet doenlijk. Kost zeer veel tijd en extra porto-kosten.
Omdat er in het verleden vooraf geen bericht was gezonden over het royeren van afdelingsleden wegens wanbetaling, verzoekt de Heer Link de afdelingssecretarissen hem de afdelingsledenlijst te zenden. Hij zal dan aangeven wie nog niet betaald hebben, zodat de afdeling zelf er achterheen kan zitten.
De Botanische Tuin te Steyl is een Stichting geworden. Er wordt door de afdeling Noord-Limburg een rapport samengesteld over de inventarisatie en een plan voor uitvoering. Er zijn \pm 1400 planten nodig.
13. De afdeling Rotterdam had schriftelijk verzocht de volgende algemene ledenvergadering in die stad te laten plaatsvinden. Hiermede kan de vergadering zich verenigen.
14. Ons maandblad krijgt weer de nodige kritiek. Men vindt het 'te zwaar'; de advertenties en het afdelingsnieuws moeten er uit te halen zijn; meer mensen moeten schrijven; ook voor de 'vensterbank' en voor

nieuwe en verspreide leden moet er iets in te vinden zijn. Toch is men ook wel van mening, dat 'Succulenta' een zeer goed maandblad is.

15. Met het voorstel, de ledenlijst in het septembernummer op te nemen, kan de vergadering accoord gaan.
16. Omdat het verloop onder de leden vrij groot is lijkt het niet practisch de ledenlijst aan nieuwe leden toe te zenden.
De Heer Link deelt mede, dat hij eerst de oude lidmaatschapskaarten, voorzien van de handtekening van de vorige algemeen penningmeester, zal opmaken.
Op een vraag naar de gemiddelde afdelingscontributie, blijkt deze op f 7,50 te liggen.
17. Om 4.15 uur sluit de Heer Bravenboer de vergadering na de afdeling Dordrecht dank te hebben gebracht voor de ontvangst.

Secretaresse Succulenta.

AFDELING RIJN-DELFLAND

In verband met logés uit Venlo, die bij leden van onze afdeling een weekend doorbrachten viel deze keer de vergadering op een zaterdag.

De vergadering had een feestelijk tintje; ook Rotterdam was uitgenodigd.

Het artikel over de botanische tuin in Steyl dat in het Meinummer van 'Succulenta' stond bleek vele goede reacties te hebben opgeroepen. Er werden mooie planten door onze afdeling bijeengebracht. De Venlonaren namen spontaan het vervoer voor hun rekening.

Na de pauze werd een quiz gehouden. Allen ontvingen een getikt briefje met antwoorden in de multiple choice vorm. Na vertoning van de dia, of het stellen van de vraag moest het goede antwoord aange-streept worden. Dat het moeilijk was bleek uit het feit, dat niemand alle vragen goed had beantwoord. De heren Bommeljé en van Kampen behaalden het hoogste aantal, 8 punten. Ook voor een aantal minder goede antwoorden waren nog prijzen in de vorm van planten beschikbaar.

Ondanks de ongebruikelijke zaterdagavond hadden ruim 40 leden de vergadering bijgewoond.

A. M. C. W. KONING,
bibliothecaresse.

AFDELING GOOI EN EEMLAND

Verslag bijeenkomst gehouden op 1 juni j.l.

Dit was de laatste samenkomst van de afdeling om dan een paar maanden te pauzeren in verband met de naderende zomervacantie's.

Zoals in de convocatie stond vermeld zou op deze avond aandacht geschonken worden aan het enten van de cactussen en als tweede onderdeel een bezoek aan enkele cactus-tuinen aan de Côte d'Azur per dia dan wel te verstaan.

Dhr. F. Sjollema die traditiegetrouw ons ook nu weer over het enten zou vertellen, gaf na enige theoretische toelichting over dit onderwerp ook praktisch onderricht over dit toch zo belangrijke onderdeel voor het succesvol opkweken van de planten.

Het benodigde plantenmateriaal, hier bedoeld de onderstammen, de geschikste tijd van het jaar en de juiste gereedschappen om alles goed te doen slagen werden besproken.

De specialiteit van Dhr. Sjollema is het enten op de kleine Echinopsis eyriesii plantjes.

Als deze hun juiste grootte hebben bereikt en in de juiste conditie zijn worden daar de zaailingen van een paar maanden oud met succes op geënt.

Na de koffiepauze van deze avond maakten wij een klein tochtje met ondergetekende langs enkele bezienswaardige cactusverzamelingen aan de Côte d'Azur.

SECR. N. G. HAFKAMP
v. Amstellaan 10
Loenen a.d. Vecht.

**Hebt U Uw zaden reeds aan het clichéfonds te Wageningen gezonden?
Het is nu de allerhoogste tijd daarvoor.**

NIEUWE LEDEN

A. W. Hofman, Wielewaalstraat 6, Arnhem.
K. G. Tan, Vondelkerkstr. 91, Amsterdam.
A. v. d. Schuit, de Jokse 386, Leeuwarden.
H. G. Helmers, Hollandseweg 100, Wageningen.
Mej. A. C. Elshof, Mezenstraat 44, Brummen.
Hortus Botanicus R. U., Nonnensteeg 3, Leiden.
F. A. M. Pietersen, Bollenhofsestraat 116 bis, Utrecht.
Mej. J. Veraart, van Hechelaan 30, Bergen op Zoom.

G. van Vonno, Bartökstraat 8, Almelo.
P. H. van Ophoven, Schimmelpenninckade 24, Amersfoort.
L. A. Hollestelle, Kaaistraat 19, Yerseke.
F. P. M. M. Verheesen, Ross van Lenneplaan 22, Sittard.
Mevr. A. Sanders-Huizing, Julianastraat 2, Assen.
P. Heinze, Prof. Korsstraat 2, Nijmegen.
S. A. Petersson, Pisanostraat 66, Eindhoven.
J. T. Schouwerwou, 21 Morrisen Rd., Escombe, Natal, Zuid-Afrika.

Wij ontvingen dit voorjaar 'interessante' nieuwe importen uit de U.S.A., Mexico, Peru, Bolivia, Argentinië, Uruguay, Paraguay en Brazilië.

Een veel groter aantal planten, die in onze eigen kwekerij gekweekt werden, zoals duizenden entingen, maken ons sortiment tot de grootste van Europa en van overzee.

Onze nieuwste plantencatalogus 1971 toont U wat wij kunnen aanbieden. Vraagt U deze kosteloze lijst aan.

SU-KA-FLOR biedt meer.

SU - KA - FLOR, W. Uebelmann

5610 Wohlen (Zwitserland) - Tel. 057/64107

D. BOUWMAN

Import - Export

GROTE SORTERING CACTUSSEN
EN PRIMA VETPLANTEN

Van Koppenweg 4 Naaldwijk Tel. 01740-5168

Succulentenkwekerij H. van DONKELAAR

Werkendam - Tel. 01835 - 430

Vraagt sortiments- en zaadlijst 1971
Regelmatig nieuwe importen.
Zondags gesloten.

CACTUSSEN

NU OOK IN HET NOORDEN.
Een prachtcollectie vindt U bij

BLOEMENHUIS **H. SEIDEL**

Gedempte Singel 40 - ASSEN (aan de E 35)
Tel. 05920 - 12709

DRUKKERIJ VAN SPIJK N.V.

Postbus 210 - Venlo

Drukker van "Succulenta"

Voorzitter: Ir. A. F. H. BLAAUW, Bredaseweg 54, Rijsbergen N.Br.

Vice-voorzitter: S. K. BRAVENBOER, Kwartel-
laan 34, Vlaardingen.

Secretaresse-ledenadministratie: Mevr. E. A. M.
VERDUIN-DE BRUYN, Koningsweg 2, Beekber-
gen. Tel. 05766 - 1840.

2e Secretaris: J. DE GAST, Graaf Gerhardstraat 10,
Venlo.

Penningmeester: G. LINK, Memlingstraat 9,
Amersfoort. Postrek. 680596 of rekening nr.
302207414, Raiffeisenbank, Bijkantoor Hendrik van
Viandenstraat, Amersfoort.

Redacteur: A. F. H. BUINING, Burg. de Beau-
fortweg 10, Hamersveld (U.).

2e redacteur: F. K. A. NOLTEE, Gravenstraat 38,
Dordrecht.

Bibliothecaris: J. MAGNIN, Kromhoutstraat 200,
Rotterdam 4. Catalogus verkrijgbaar na toezen-
ding van 50 cent aan postzegels.

Het lidmaatschap kost voor leden in Nederland
en België f 15,— en voor leden in het buitenland
f 20,— per jaar met GRATIS maandblad "Succu-
lenta".

**Kopie moet uiterlijk de 1e van de maand
in het bezit van de redacteur zijn.**